

Okresná prokurátúra Martin
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 3 Pv 390/15/5506
EEČ : 2-40-231-2015

Martin, 30.10.2015

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: Prečin Porušovanie ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

1. XXXXX, rodné číslo: XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX okres XXXXX, XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Porušovanie ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

08. 08. 2015 v čase približne 06.00 h v okrese XXXXX v katastrálnom území obce XXXXX, po ceste vedúcej okolo rekreačného zariadenia „XXXXX“, ktorá je označená značením územia Národného parku XXXXX, do lokality zvanej „Veľká XXXXX“, a následne pokračoval po trase turistického chodníka smerom do lokality zv. „XXXXX“, kde zastavil asi 150 m pod chatou zv. Vendovka, teda po pozemkoch nachádzajúcich sa na území Národného parku XXXXX, kde platí tretí stupeň územnej ochrany v zmysle § 14 Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, aj po nespevnenej lesnej ceste, viedol motorové vozidlo značky XXXXX, ev. č. XXXXXN, pričom na vykonanie jazdy na uvedených pozemkoch nemal príslušné povolenie v zmysle Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov,

Postupujem Okresnému úradu XXXXX, Odboru starostlivosti o životné prostredie na prejednanie priestupku na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 92 ods. 1 písm. d) zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ OO PZ Sučany OR PZ XXXXX uznesením ORP-XXXXX začal trestné stíhanie a vzniesol obvinenie obv. XXXXX, nar. XXXXX, pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., ktorý sa mal stať na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Obvinený sa vo svojej výpovedi, z 16. 09. 2015, vypovedal, že v inkriminovaný deň išiel ráno z miesta svojho bydliska, osobným motorovým vozidlom zn. XXXXX až pod chatu zv. Vendovka, resp. asi 150 m pod ňu, kde odparkoval svoje vozidlo. Mal povolenie na vjazd na lesné cesty od lesného spoločenstva XXXXX, pričom zasahujúcim policajtom povedal, že podnikol kroky k vybaveniu povolenia n avjazd od XXXXX, a toto mu bude vydané 10. 08. 2015, nakoľko predseda spomenutého urbáru nemal čas mu toto vydať skôr. To, že sa mal nachádzať s vozidlom na turistickom chodníku, a nie na lesnej ceste nevedel. Označenie turistického chodníka si nevšimol. Následne predložil do spisu oprávnenie na vjazd vydané XXXXX, resp. jeho predsedom, pod č. XXXXX. Svoje konanie úprimne ľutuje nemal úmysel poškodiť životné prostredie, vedie riadny život.

K veci bol vypočutý aj pracovník polície OKP OR PZ XXXXX, XXXXX, ktorý bol prítomný na mieste, kde bol obvinený zastavený a následne kontrolovaný. Svedok podrobne popísal miesto, kde bolo osobné motorové vozidlo obvineného odparkované, ako aj to, že obvinený bol po príchode k svojmu vozidlu kontrolovaný hliadkou polície, ktorej uviedol, že u predsedu XXXXX vykonal kroky na vybavenie príslušného povolenia na vjazd vozidlom na lesné cesty v správe tohto urbáru, ktoré mu má byť vystavené 10. 08. 2015.

Svedok XXXXX, predseda XXXXX, vypovedal, že 07. 08. 2015 udelil XXXXX ústne povolenie na vjazd vozidlom na lesné cesty urbáru, ktorého on je štatutárom. Písomné povolenie si následne XXXXX bol podľa dohody vyzdvihnúť 10. 08. 2015. Ďalším obsahom výpovede spochybnil priebeh hraníc pozemkov po trase jazdy vykonanej obvineným, pričom tieto majú byť podľa jeho vyjadrenia neidentické, k čomu doložil písomnosť vystavenú Správou katastra XXXXX. Podľa jeho vyjadrenia trasa k chate zv. Vendovka je posledný kilometer aj turistickým chodníkom, avšak podľa jeho názoru ním vydané povolenie pre obvineného ho oprávňovalo na vykonanie jazdy po celej trase, ktorú obvinený absolvoval.

Do spisového materiálu boli taktiež zabezpečené viaceré listinné dôkazy, pričom poukazujem najmä na evidenciu vydaných oprávnených v roku 2015 XXXXX, fotodokumentáciu k trase jazdy obvineného a miesta odstavenia jeho motorového vozidla, ako aj fotokópiu samotného oprávnenia č. XXXXX. Z uvedených dôkazov vyplýva, že obvinený vykonal jazdu po trase tak, ako je táto uvedená vo výrokovvej

časti tohto uznesenia, pre jazdu po lesných cestách v správe XXXXX bol oprávnený na základe povolenia vydaného predsedom dotknutého urbáru XXXXX, najskôr ústne dňa 07. 08. 2015 a následne 10. 08. 2015 pod č. XXXXX, a trasa po ktorej viedol svoje vozidlo, resp. jej značná časť sa nachádza na území Národného parku XXXXX, a to konkrétne po územiach, kde platí tretí stupeň územnej ochrany.

Podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov sa dopustí ten, kto v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva neoprávnene jazdí motorovým vozidlom, motorovou trojkolkou, motorovou štvorkolkou, motocyklom alebo skútrom na lesnom alebo poľnohospodárskom pozemku.

Podľa § 17 Tr. zák. pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak Trestný zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e) bod 1. zák. č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov lesné pozemky sú pozemky bez lesných porastov, ktoré slúžia lesnému hospodárstvu a sú pre jeho činnosť nevyhnutné, najmä pozemky, na ktorých sú lesné cesty a zväžnice, lesné sklady a rozdeľovacie prieseky.

Podľa § 25 ods. 3 veta prvá zák. č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov, lesné cesty je oprávnený využívať každý po dohode s ich vlastníkom, správcom alebo so združením podľa § 51 ods. 2 o čase a spôsobe využívania lesných ciest a o výške a spôsobe úhrady za ich využívanie.

Podľa § 19 ods. 2 zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov na území národného parku, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, platí tretí stupeň ochrany.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov na území, na ktorom platí tretí stupeň ochrany, je zakázané vykonávať činnosti uvedené v § 13 ods. 1 písm. a).

Podľa § 13 ods. 1 písm. a) cit. zákona na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, je zakázaný vjazd a státie s motorovým vozidlom.

Na základe vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že obvinený vykonal jazdu, tak ako bola špecifikovaná vo výroku tohto uznesenia, pričom územie po ktorom jazdil má stanovený tretí stupeň územnej ochrany.

Je možné konštatovať, že obvinený bol v rozhodnom čase osobou oprávnenou, na základe oprávnenia, prvotne ústneho z 07. 08. 2015 a následne písomného z 10. 08. 2015 pod č. XXXXX pre vykonanie jazdy po lesných cestách v správe XXXXX. Rozhodne obvinený nebol oprávnený na to, aby motorovým vozidlom jazdil po lesných pozemkoch, ktoré lesnými cestami nie sú. Samotné už spomenuté povolenie svojím obsahom konštatuje, že jeho držiteľ je oprávnený využívať lesné cesty (s obmedzením cesty „Jánošíkova skala“), ktoré sú na pozemkoch XXXXX a ďalších v ňom menovaných subjektov. Paragrafový odkaz uvedeného povolenia, § 25 ods. 3 zák. č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov, tiež určuje lesné pozemky, ktoré môže držiteľ vydaného povolenia využívať, a to lesné cesty.

Skutková podstata prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., resp. jej obligatórne znaky tvorí objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka.

Pre jej naplnenie v časti objektívnej stránky sa vyžaduje spôsobilé konanie páchatel'a spočívajúce vo vykonaní neoprávnenej jazdy, v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva motorovým vozidlom, motorovou trojkolkou, motorovou štvorkolkou, motocyklom alebo skútrom na lesnom alebo poľnohospodárskom pozemku.

Hore citovaná skutková podstata trestného činu, prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. je v časti jej subjektívnej stránky konštituovaná ako skutková podstata trestného činu úmyselného. Pre jej naplnenia, resp. naplnenie jej subjektívnej stránky, sa vyžaduje zavinenie páchatel'a vo forme úmyslu. Inak povedané, preukázane vykonané konanie popísané v objektívnej stránke tejto skutkovej podstate (... v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva neoprávnene jazdí motorovým vozidlom, motorovou trojkolkou, motorovou štvorkolkou, motocyklom alebo skútrom na lesnom alebo poľnohospodárskom pozemku..) musí byť „pokryté“ zavinením, a to zavinením vo forme úmyslu.

Zavinením je potrebné zjednodušene povedané rozumieť vnútorný psychický vzťah človeka (páchatel'a) jednak k vlastnému protiprávnemu konaniu (porušeniu, ohrozeniu právnej normy), a jednak k výsledku tohto protiprávneho konania, ktorý má za následok trestnoprávnu zodpovednosť.

Úmysel páchatel'a porušiť záujem chránený trestným zákonom, v tomto prípade ustanovením § 305 ods. 2 Tr. zák., musí byť preukázaný a dostatočne podložený vykonaným dokazovaním.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obvinený mal na vykonanie jazdy na lesných cestách v správe dotknutých subjektov (de facto na pozemkoch kadiaľ viedlo gro jeho cesty) oprávnenie. Nepochybne bolo ustálené, že predmetné nehnuteľnosti sú súčasťou Národného parku XXXXX, kde platí druhý a tretí stupeň územnej ochrany v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

Taktiež je namieste, za súčasného poznania skutkového stavu veci uzavrieť, že ostatná časť trasy po ktorej jazdil obvinený (od lokality zv. Veľká Kráľová“ až do miesta odstavenia jeho vozidla) nie je lesnou cestou. Takýto záver je odôvodnený obsahom súvzťažných katastrálnych operátov zabezpečených do spisového

materiálu, z ktorých takýto spôsob kvalifikácie predmetných lesných pozemkov nevyplýva. Obdobný záver, poznajúc však všetky ostatné súvislosti, je nepriamo vyvoditeľný aj z povahy trasy spomenutej, kde je zrejmé, že trasa z lokality zv. „Veľká Kráľová“ do miesta odstavenia vozidla obvineného nenapĺňa dikciu normy STN 73 6108, ktorou je definovaná dopravná sieť. Keďže platná a účinná slovenská legislatíva neobsahuje legálnu definíciu pojmu „lesná cesta“ bolo potrebné pri jej „zadefinovaní“ vychádzať práve zo spomenutej technickej normy, ktorou je lesná cesta charakterizovaná ako „pozemná komunikácia, ktorá je súčasťou lesnej dopravnej siete; určená je na dopravu dreva, osôb, materiálu, na prejazd špeciálnych vozidiel (požiarna, zdravotná služba), ale môže slúžiť aj na iné ciele; má vybudované zemné teleso a aspoň jednoduché odvodnenie“.

Obvinený, ako bolo preukázané, nebol subjektom vydávajúcim predmetné povolenie upozornený, že niektoré „trasy“, resp. časti majú byť z jemu vydaného povolenia vylúčené, s výnimkou cesty v úseku Jánošíkova skala. Samotný predseda XXXXX, ktorý by mal ako subjekt kompetentný a spravujúci dané územie a teda aj lesné cesty sa tam nachádzajúce, poznať „cestnú sieť“ vypovedal neurčito, že podľa jeho názoru, je de facto aj dotknutý chodník trasou, kadiaľ mohol obvinený viesť motorové vozidlo, teda lesnou cestou.

Vzhladnutím fotodokumentácie predmetnej trasy (od lokality zv. Veľká Kráľová“ až do miesta odstavenia jeho vozidla) je možné konštatovať, že nie sú badateľné „znaky“ lesnej cesty definované vyššie spomenutou technickou normou, avšak na druhej strane sa nejedná o typický, úzky, peši schodný turistický chodník, naopak táto trasa je celkom nepochybne „frekventovane“ využívaná dvojstopovými motorovými vozidlami, čo je zrejmé z viditeľne vyjazdených „koľají“, po väčšine jej trasy.

Berúc na vedomie obvineným proklamovanú nedostatočnosť miestnej znalosti, absenciu poučenia oprávnenie vydávajúceho orgánu o existencii a konkretizácii lesných ciest v jeho správe, bolo nutné vyhodnotiť obranu obvineného spočívajúcu v tom, že bol v domnení, že jazdí iba po lesných cestách v súlade s jemu vydaným oprávnením, za vierohodnú.

Na základe takéhoto hodnotenia dôkazov a spravujúc sa vyššie uvedenými právnymi úvahami bolo potrebné dospieť k záveru, že obvinený nenaplnil skutkovú podstatu stíhaného trestného činu, v časti jej subjektívnej stránky, a to ani formou úmyslu nepriameho (§15 písm. b Tr. zák.).

Aby bolo možné konštatovať, že obvinený spáchal predmetný trestný čin „formou úmyslu“, musel by vedieť, že spôsobom uvedeným v § 305 ods. 2 Tr. zák. poruší alebo ohrozí záujem chránený Trestným zákonom, alebo aspoň vedieť, že môže uvedený záujem porušiť alebo ohroziť, a chcel také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť.

Zistený skutkový stav veci v priebehu trestného konania však preukázal, že ostatná časť jazdy vykonanej obvineným mala viesť po trase turistického chodníka, teda nie po lesnej ceste, na čo bol obvinený oprávnený. Avšak vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným okolnostiam bolo namieste uzavrieť, že pokiaľ obvinený vykonal jazdu motorovým vozidlom po lesnom pozemku, ktorý nie je lesnou cestou, mohol tak konať, po subjektívnej stránke, „nedbanlivostne“. Zavinenie vo forme nedbanlivosti však nie je postačujúce na naplnenie stíhanej skutkovej podstaty

trestného činu, resp. jeho subjektívnej stránky.

Z vyššie uvedených dôvodov nekvalifikujem konanie ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., avšak mám za to, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie môže vykazovať znaky priestupku na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 92 ods. 1 písm. d) zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, nakoľko zavinenie konania obvineného formou nedbanlivosti nebolo doposiaľ vylúčené.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Z týchto dôvodov som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Daniel Mikuláš
prokurátor